ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ»

Ἡ ἄγνωστη "μάστιγα„

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΓΝΩΜΗ ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ

Πληγὲς καὶ μάστιγες τοῦτος ὁ τόπος εἶδε καὶ γνώρισε πολλὲς στὸ διάβα τῶν αἰώνων. Μάστιγες καὶ πληγὲς κάθε λογῆς. Τὸν κούρσεψαν Σαρακηνοὶ λῃστὲς καὶ σταυροφόροι. Ἀλλόφυλοι ἐπιδρομεῖς τοῦ ρήμαξαν τὴ χώρα.

Λοιμοὶ τὸν βρῆκαν καὶ λιμοί, σεισμοὶ καὶ καταποντισμοὶ σωρό. Σὰ νὰ μὴ φτάναν ὅλ' αὐτὰ μαθαίνουμε προσφάτως, μιὰ νέα μάστιγα δεινὴ πὼς δέρνει τὰ μυαλὰ μας ἀπὸ τὰ χρόνια τὰ παλιά. Εἶναι «τὸ δασκαλίστικο σῶμα ἡ μάστιξ τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος ἀπὸ τὸν 18ο αἰώνα».

Πανούκλα φοβερὴ κι' ἀπόβλητη ἡ «προσπάθεια τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου νὰ ἁλώσει τὰ ἀνώτατα πνευματικὰ ἱδρύματα». Ὁ Ἀννίβας πρὸ τῶν πυλῶν τῆς πατρίδας. Νὰ λάβουμε τὰ μέτρα μας, τὸ εἶπαν οἱ μεγάλοι.

Εἶν' ἀρκετὴ ἡ μόρφωση ποὺ παίρνουν οἱ δάσκαλοι ἀπὸ καταβολῆς... Παιδ. Ἀκαδημιῶν. Στὴν ὥρα της ἡ διάγνωση. Καυτὸ τῆς παιδείας τὸ πρόβλημα. Ἀνάγκη τῆς ἐποχῆς ἐπείγουσα τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας ἡ ἐκπαίδευση, προπάντων τῶν δασκάλων. Ἀπ' αὐτοὺς περισσότερο ἐξαρτᾶται ἡ πνευματική, συναισθηματική, καὶ κοινωνικὴ ἀνάπτυξη τοῦ παιδιοῦ» ἀφοῦ ἔχουν στὰ χέρια τους γιὰ ἕξι ὁλόκληρα χρόνια «τὴν πιὸ εὐπλαστη, τὴν πιὸ τρυφερή, τὴν πιὸ δεκτικὴ ἡλικία τῶν πέντε ὡς δώδεκα ἐτῶν».

Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο κάθε χώρα προσπαθεῖ «μὲ πολλὰ ἢ μὲ λίγα μέσα νὰ ὑψώσει τὸ ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ της, μορφώνοντας τὅσο καλύτερα (καὶ τελειότερα) μπορεῖ, τοὺς δασκάλους της». Αὐτὸ καὶ μεῖς ζητήσαμε καὶ μάστιγες μᾶς εἶπαν.

Περισσότερα ἔτη σπουδῶν θέλουμε γιατὶ οἱ σχολὲς ποὺ μᾶς μορφώνουν ἔπαψαν, γιὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους νὰ ἐκπληρώνουν τὴν ἀποστολή τους. Τεράστια τὰ ἅλματα τῆς ἐπιστήμης, σ' ὅλους τοὺς τομεῖς τῶν γνώσεων. Γιατὶ θὰ πρέπει οἱ δασκαλοσχολὲς νὰ μείνουν πίσω; Κι' ἄλλες σχολές, στὸ πρόσφατο ἀκόμη παρελθόν, αὐξήσανε τὰ χρόνια τῶν σπουδῶν τους (Ἀνώτατη Βιομηχανική— Πάντειος κλπ.) χωρὶς οὔτ' ἕνας νὰ βρεθεῖ γιὰ νὰ κατηγορήσει αὐτὸν τὸν ἐκσυγχρονισμό. Γιατὶ λοιπὸν οἱ Παιδ. Ἀκαδημίες θᾶταν ἐπικίνδυνο νὰ ἀνωτατοποιηθοῦν; Εἶναι μικρότερης ἀξίας τὸ ἔργο τοῦ δασκάλου ἀπ' τὴ δουλειὰ ποὺ κάνει π.χ. ὁ γεφυροποιὸς μηχανικὸς ποὺ πέντε καὶ πλέον χρόνια σπουδάζει; Κι' εἶναι τὸ φταίξιμο δικό του, ἂν μέχρι τώρα, δὲν τοὔδωσαν τὴ μόρφωση ποὺ τοῦ ἀξίζει γιὰ νὰ μὴ γίνει, ἂν δεχτοῦμε πὼς ἔγινε, «μάστιξ τοῦ πνεύματος»; Μὲ σκάστρες τὸν ὁπλίζουμε, μ' αὐτὲς καὶ πολεμάει. Ὅπλα κι' ἐφόδια ζητεῖ γιὰ ν' ἀνεβεῖ κι' αὐτὸς ψηλά. Δὲν ἔχουν εἶπαν οἱ καθηγητὲς τῶν Παιδ. Ἀκαδημιῶν διπλώματα διδακτορικά. Μὰ αὐτὸ τῆς πολιτείας εἶναι ἔργο, αὐτὴ θὰ βρεῖ τὸν τρόπο. Δὲν εἶναι λόγος αὐτὸς γιὰ νὰ γίνει «ἐπικίνδυνη» ἡ ἀνωτατοποίηση τῶν Ἀκαδημιῶν ποὺ θὰ δώσει πληρέστερη παιδαγωγική, ψυχολογικὴ καὶ διδακτικὴ κατάρτιση ὄχι μονάχα στοὺς δασκάλους, μὰ καὶ στῆς Μέσης τοὺς καθηγητές, ἀφοῦ κι' αὐτοὶ ὁμολογοῦν πὼς ἀπροετοίμαστοι ἀπὸ ψυχοπαιδαγωγικῆς πλευρᾶς διορίζονται καὶ ἀναλαμβάνουν τὴν τεράστια εὐθύνη νὰ καλλιεργήσουν ἀνθρώπινες ψυχὲς καὶ νὰ διαμορφώσουν προσωπικότητες».

«Ἐντελῶς ἐμπειρικὰ καὶ μὲ προσωπικὲς θυσίες προσπαθοῦν ν' ἀντιμετωπίσουν τὰ πολυσύνθετα παιδαγωγικὰ καὶ ψυχολογικὰ προβλήματα τῆς νεολαίας μας καὶ νὰ βροῦν τὴν κατάλληλη μέθοδο προσεγγίσεως καὶ ἐπικοινωνίας». (Ο.Α.Μ.Ε. περιοδικὸν «Πάνθεον» τεῦχος 606). Κι' οἱ φοιτητές, στὸ ἴδιο περιοδικὸ συμπληρώνουν. «Στὸ τρίτο ἔτος τοῦ φυσικοῦ καὶ μαθηματικοῦ τμήματος τὸ μάθημα τῆς Παιδαγωγικῆς εἶναι προαιρετικό. Περιλαμβάνει τρεῖς ὑποχρεωτικὲς παρουσίες στὸ Πειραματικὸ σχολεῖο κατὰ τὴ διάρκεια τῆς διδασκαλίας, ποὺ ὅμως δὲν δίνει καμμιὰ ἐξήγηση. Δὲν μαθαίνουμε πῶς θὰ διδάξουμε Φυσικὴ ἢ Μαθηματικά». Αὐτὰ καὶ ἄλλα ἔχοντας κατὰ νοῦ ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Λοῦρος καὶ οἱ συνεργάται του πρότειναν ριζικὴ ἀναδιάρθρωση τῶν Π. Ἀκαδημιῶν σὲ ἐπίπεδο ἀνωτάτων σχολῶν (Καθημερινὴ 4—2—76) καὶ ὁ καθηγητὴς τῆς Παιδαγωγικῆς στὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν κ. Μαρκαντώνης πρότεινε τὴν ἀναδιοργάνωση τοῦ πειραματικοῦ σχολείου καὶ τῆς παιδαγωγικῆς μορφώσεως καὶ διδακτικῆς ἱκανότητας τῶν τελειοφοίτων ἢ πτυχιούχων τῶν καθηγητικῶν σχολῶν. Ἂν λοιπὸν οἱ καθηγητὲς τῆς Μέσης, ποὺ τέσσερα χρόνια σπουδάζουν, ἔχουν ἀνάγκες γιὰ παιδαγωγικὴ καὶ ψυχολογικὴ κατάρτιση, πολὺ περισσότερο αὐτὸ χρειάζονται οἱ δάσκαλοι ποὺ στὸ διάστημα τῆς δίχρονης φοίτησής τους φορτώνονται μὲ εἴκοσι καὶ πιὸ πολλὰ μαθήματα στὸ κάθε χρόνο. Καθόλου λοιπὸν παράλογο τὸ αἴτημα τοῦ «δασκαλίστικου σώματος» γιὰ ἀνωτατοποίηση τῶν Ἀκαδημιῶν κι' εἶναι εὐτύχημα, ποὺ ἡ κυβέρνηση τῆς χώρας τὸ υἱοθέτησε, λαβαίνοντας ὁπωσδήποτε ὑπόψη της καὶ τοὺς πολλοὺς ἄλλους ρόλους τοῦ δασκάλου στὴν ἔξω τοῦ σχολείου ζωὴ μιὰ πού, στὰ χωριὰ μας, προπάντων, εἶναι ὁ μοναδικὸς τὶς πιὸ πολλὲς φορές, παράγοντας προόδου καὶ πολιτισμοῦ, φωτίζοντας ὁλημερὶς καὶ λειώνοντας σὰν τὸ κερί.

Ἀφοῦ τὰ πάρα πάνω λίγο πολὺ εἶναι γνωστά, τὶ τάχα νάταν ἐκεῖνο ποὺ ἔκανε τοὺς σεβαστοὺς πρυτάνεις, μιὰ τόσο βαριὰ κατηγορία γιὰ τοὺς δασκάλους μας νὰ ποῦνε;

Ξεχάσαν πὼς αὐτοί, τὸ σῶμα τῶν δασκάλων θεριέψανε, στὰ χρόνια τῆς σκλαβιᾶς, τοῦ γένους τὴν ἀποσταμένη ἐλπίδα, ἀνάθρεψαν τοῦ '12 τὴ γέννα, τὴ φύτρα τοῦ '40 γαλουχῆσαν;

Ἐφόδια πνευματικὰ ζητᾶ ὁ δάσκαλος γιὰ νὰ φυλάξει πιὸ καλὰ στὶς θερμοπύλες ποὺ τὸν ἔχουνε ταγμένο. Κι' ἂν τὸν πικραίνουν σήμερα αὐτοὶ ποὺ χτὲς ἀκόμα γαλουχοῦσε δὲν τὸ πειράζει. Κάποιοι ἀκόμα Παλαμάδες θὰ βρεθοῦν γιὰ νὰ τοῦ ποῦν:

«Σμίλεψε πάλι, δάσκαλε, ψυ-
(χές!
Κι' ὅ,τι σ' ἀπόμεινε ἀκόμη στὴ
(ζωή σου,
μὴν τ' ἀρνηθεῖς! Θυσίαστο ὡς
(τὴ στερνὴ πνοή σου.

⁂

Θὰ θυμηθοῦνε κάποτε κι' αὐ-
(τοί
τὰ βάρη ποὺ κρατᾶς σὰν Ἄτ-
(λαντας στὴν πλάτη.
Ὑπομονή! Χτίζε οσφέ, τῆς
(κοινωνίας τὸ παλάτι».

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΑΡΙΝΕΛΛΗΣ
Γραμματέας Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Πατρῶν

Ἀριθμὸς 13.225

=Περίληψις τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 96ο)8-7-1978 Προγράμματος Ἀναγκαστικοῦ Πλειστηριασμοῦ Ἐνυποθήκου Ἀκινήτου (ἀγροτεμαχίου — οἰκοπέδου) τοῦ Δικαστικοῦ Ἐπιμελητοῦ τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν Ἀνδρέου Χρήστου Κατσιμπέρη, κατοίκου Πατρῶν (Μαιζῶνος ἀρ. 124).

Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν Χρίστος Ἡρακλέους Τζαβέλλας κατοικοεδρεύων ἐν Πάτραις (Παντανάσσης ἀρ. 48 — Κορίνθου) ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δηλοποιῶ ὅτι τὴν ὀγδόην (8ην) τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου 1978 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἐνώπιόν μου, ἢ ἐνώπιον παντὸς νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου καὶ ἐν τῷ Χωρίῳ Καμινίοις Πατρῶν, ἕδρα τῆς Κοινότητος Καμινίων Πατρῶν καὶ ἔξωθι ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐντὸς τοῦ Κοινοτικοῦ Καταστήματος (Γραφείου) τῆς ὡς ἄνω Κοινότητος Καμινίων Πατρῶν, δημοσιώτερον μέρος τῆς Κοινότητος ταύτης συνήθους τόπου ἀναγκαστικῶν πλειστηριασμῶν, ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἡ κάτωθι ἀκίνητος περιουσία, ἀγροτεμάχιον — οἰκόπεδον, τῆς κυριότητος νομῆς καὶ κατοχῆς τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλέτου Ἀγαθοκλέους Βασ. Κούφη ἐμπόρου, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 80261)74 διανεμητηρίου συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Πατρῶν Ἰωάννου Στασινοπούλου, νομίμως ἔκτοτε μεταγεγραμμένου εἰς τὰ βιβλία μεταγραφῶν τοῦ Δήμου Πατρέων, ἐν τόμῳ 1010 καὶ ἀριθμῷ 204654, ἤτοι ἓν ἀγροτεμάχιον — οἰκόπεδον, κείμενον ἐν τῇ θέσει «Μτρέκα» τῆς περιφερείας τῆς Κοινότητος Καμινίων Πατρῶν, ἐκτάσεως μ.τ. 352 ἢ ὅσης ἐκτάσεως μείζονος ἢ ἐλάσσονος, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ὑπάρχουν 2 πορτοκαλιές, 3 ἐλιὲς καρποφόρες, εἶναι δὲ τοῦτο κατὰ τὰς πρὸς δυσμὰς ἀρκτικῶς καὶ μεσημβρινῶς πλευρὰς του περιφραγμένον διὰ δικτυωτοῦ συρματοπλέγματος, στηριζομένου ἐπὶ σιδηρῶν πασσάλων, μεσημβρινῶς καὶ πρὸς τὸν δρόμον ὑψίσταται δίφυλλος σιδηρᾶ θύρα τῆς εἰσόδου, ἥτις κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ πρὸς δυσμὰς ἀνήκει εἰς αὐτόν. Συνορεύει δὲ τοῦτο κατὰ τὸ ὅλον γύρωθεν ἀνοτιλικῶς μὲ ἀγροτεμάχιον — οἰκόπεδον ἰδιοκτησίας Ἠλία Δρακοπούλου, δυτικῶς μὲ ἀγροτεμάχιον — οἰκόπεδον ἰδιοκτησίας Σωτηρίου Μπρομπονᾶ, ἀρκτικῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Βασιλείου Χρυσοφίλη καὶ μεσημβρινῶς μὲ δρόμον. Ἐξετιμήθη δὲ τοῦτο κατὰ τὴν κατάσχεσιν ἀντὶ δραχμῶν 1500 κατὰ τ.μ. καὶ συνολικῶς ἀντὶ δραχμῶν 528.000. Τιμὴ πρώτης προσφορᾶς προσφέρει τὸ ½ τῆς κατὰ τὴν κατάσχεσιν γενησομένης ἐκτιμήσεως ἤτοι δραχμὰς 750 δι' ἕκαστον τ.μ. καὶ συνολικῶς δραχμὰς 264.000. Εὑρίσκεται δὲ τοῦτο ὑπὸ τὴν μεσεγγύησιν τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω καθ' οὗ ὀφειλέτου συμφώνως τῷ Νόμῳ περὶ ἀκινήτων. Ὅτι ἡ ἄνω ἐνυπόθηκος ἀκίνητος περιουσία ἀγροτεμάχιον — οἰκόπεδον, τοῦ καθ' οὗ ὀφειλέτου ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν, τῇ ἐπισπεύσει καὶ ἤδη ἐπισπευδούσης δανειστρίας ἐν Ἀθήναις (Αἰόλου 86) ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Τραπεζιτικῆς Ἑταιρίας, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Α.Ε», νομίμως ἐκπροσωπουμένης, ἐκτελούσης τὰς ὑπ' ἀριθμ. α) 433)77 διαταγὴν πληρωμῆς τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν καὶ 6) 438)77 διαταγὴν πληρωμῆς τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν, καὶ δικαιουμένης λαμβάνειν παρὰ τοῦ ἄνω καθ' οὗ ὀφειλέτου συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ αὐτῷ ἐπιταγῇ πρὸς πληρωμὴν κατὰ τῶν ὑπ' ἀριθμοὺς α) 8494Β)78 καὶ 6) 8498Β)78 ἐκθέσεις ἐπιδόσεως τοῦ Δικαστικοῦ Ἐπιμελητοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν Ἀνδρέου Κατσιμπέρη ἤτοι 1) Δι' ἐπιδικασθὲν κεφάλαιον δραχμὰς 170.701,50 νομιμοτόκως ἀπὸ 3-9-77, 2) δραχμὰς 5.800 δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην, 3) δραχμὰς 6.500 δι' ἀπόγραφον, τέλος ἀπογράφου, ἀντίγραφον, ἀντιγραφικά, σύνταξιν ἐπιταγῆς καὶ ἐπιδόσεις δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ τὰ ὑπ' ἀριθμ. 2 καὶ 3 κονδύλια νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς καὶ ἀπάσας μέχρις ἐξοφλήσεως, 4) Δι' ἐπιδικασθέν, κεφάλαιον δραχμὰς 420.899 νομιμοτόκως ἀπὸ 3-9-77, 5) δραχμὰς 12.900 δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην καὶ 6) δραχμὰς 7.000 διὰ τέλος ἀπογράφου, ἀπόγραφον, ἀντίγραφον ἀντιγραφικά, σύνταξιν ἐπιταγῆς καὶ ἐπίδοσιν δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ τὰ ὑπ' ἀριθμ. 2 καὶ 3 κονδύλια νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς καὶ ἄπαντα τὰ ἔξοδα ἕως ἐξοφλήσεως. Ὅτι τὸ ἄνω ἀκίνητον βαρύνεται διὰ Ὑποθηκῶν καὶ Προσημειώσεων τοῦ Δήμου Πατρέων ἤτοι 1) Προσημείωσις ἐγγεγραμμένη ἀπὸ 19-10-17 ἐν τόμῳ 386 καὶ ἀριθμῷ 71254 ὑπὲρ τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Τραπεζιτικῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γενικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Α.Ε» διὰ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 473.000, 2) Προσημείωσις ἐγγεγραμμένη ἀπὸ 6-4-77 διὰ δραχμὰς 1.680.000, τραπεῖσα μερικῶς διὰ δραχμὰς 1.170.000 εἰς ὑποθήκην ἐν τόμῳ 391 καὶ ἀριθμῷ 71898, ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος Α.Ε. Τὸ ἀνωτέρω ἐνυπόθηκον ἀκίνητον κτῆμα κατεσχέθη ἀναγκαστικῶς τῇ ἐπισπεύσει τῆς ἐν Ἀθήναις (Αἰόλου 86) ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Τραπεζιτικῆς Ἑταιρίας, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Α.Ε», νομίμως ἐκπροσωπουμένης, δικαιουμένης λαμβάνειν παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλέτου της Ἀγαθοκλέους Βασ. Κούφη, ἐμπόρου, νομίμως ἐκπροσωπουμένου παρὰ τοῦ συνδίκου τῆς πτωχεύσεως Ἀλεξίου Φ. Καλογεροπούλου, δι κηγόρου παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Πατρῶν, τὴν ἣν δικαιοῦται λαμβάνειν, ἀπαίτησίν της. Ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ ὡς ἄνω ἀναφερομένου ἐνυποθήκου ἀκινήτου κτήματος, μετὰ παντὸς συστατικοῦ, παραρτήματος, παρακολουθήματος καὶ προσαυξήματός του, ἀρχόμενος τὴν 10ην π.μ. ὥραν τῆς 8-10-78 ἡμέραν Κυριακὴν, περατοῦται τὴν 12ην μεσημβρινὴν ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἡ δὲ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν προσφέροντα τὴν μεγαλυτέραν τιμήν, ἀφοῦ προηγουμένως γίνη τρεῖς φορὰς πρόσκλησις πρὸς πλειοδοσίαν. Ὁ ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει νὰ καταβάλη ἀμέσως τὸ πλειστηρίασμα, ἢ ἐὰν ἤθελε βοηθῆ εἰς αὐτὸν προθεσμία μέχρι 15 ἡμερῶν πρὸς καταβολὴν αὐτοῦ, ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ ἀνάλογον ἐγγύησιν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών του. Ἐὰν δὲν καταβάλει τὸ πλειστηρίασμα, γίνεται ἀναπλειστηριασμὸς, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένης προθεσμίας καὶ μὲ τὰς ἐν αὐτῷ προβλεπομένας συνεπείας. Ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ πλειοδότης, τὸ ἐκπλειστηριαζόμενον ἀκίνητον κατακυροῦται εἰς τὴν ὑπὲρ ἧς ἡ ἐκτέλεσις, τῇ αἰτήσει της εἰς τὴν τιμὴν τῆς πρώτης προσφορᾶς. Ἡ ἐπισπεύδουσα, ὁ Δικαστικὸς Ἐπιμελητὴς καὶ ἐγὼ ὁ συμβολαιογράφος οὐδεμίαν εὐθύνην ἀναλαμβάνομεν ἔναντι οἱουδήποτε διὰ τὴν ἔκτασιν, ὅρια, τίτλους, περιγραφὴν τοῦ ἐκπλειστηριαζομένου ἀκινήτου, οὐδὲ διὰ τὴν τυχὸν ἐκνίκησιν τούτου, οὐδὲ διὰ τὴν κατάστασιν, εἰς ἣν τοῦτο σήμερον εὑρίσκεται, τῶν βουλομένων νὰ πλειοδοτήσουν ὀφειλόντων νὰ λάβωσι προηγουμένως γνῶσιν. Ὁ ὑπερθεματιστὴς βαρύνεται μὲ τὰ κηρύκεια δικαιώματα, νόμιμα ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ποσοστά, τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ Ταμείου Νομικῶν. Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς δὲν θέλει ἀποκτήσει πλείονα δικαιώματα τῶν ὅσων ἔχει ὁ ὀφειλέτης. Προσκαλοῦνται, ὅθεν, οἱ βουλόμενοι, ὅπως προσέλθουν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ πλειοδοτήσουν. Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω νομίμως, δαπάναις τῆς ἐπισπευδούσης καὶ εἰς βάρος τῆς ἐκπλειστηριαζομένης περιουσίας. Εἰσεπράχθησαν διὰ τέλη καὶ δικαιώματα δραχμαὶ 500. Ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἡ παροῦσα ἐν Πάτραις σήμερον τὴν δεκάτην πέμπτην (15ην) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου (1978) ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ μου, κειμένῳ ἐν τῷ δευτέρῳ ὑπὸ τὸ ἰσόγειον ὀροφῷ ὑπ' ἀριθμὸν Β—2 διαμερίσματι, συνιδιοκτησίας Ἀθανασίου Παναγιώτου Λάφη καὶ Χρυσῆς συζύγου Ἀθανασίου Λάφη τῆς ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Παντανάσσης ἀριθμὸς 48 καὶ Κορίνθου κειμένης πολυκατοικίας.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν
Τ.Σ. ΧΡ. ΗΡ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

Ἡ «ἄνοιξη τῆς Πράγας» πρόδρομος τοῦ εὐρωκομμουνισμοῦ

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΑΠΟΨΕΩΝ ΣΤΗ ΔΥΣΗ

ΠΑΡΙΣΙ ('Ιδ. Ὑπηρ.). Ἡ δέκατη ἐπέτειος ἀπὸ τὴν εἴσοδο τῶν τάνκς τοῦ συμφώνου τῆς Βαρσοβίας στὴν Πράγα, τιμήθηκε σὲ ὅλες τὶς δυτικὲς χῶρες μὲ πολὺ μελάνι, μὲ πολλὲς εἰδικὲς ἐκπομπές, μὲ ἄφθονο φωτογραφικὸ ὑλικὸ καὶ μὲ ἀκόμη πιὸ ἄφθονες ἀναλύσεις. Θὰ μποροῦσε νὰ πεῖ κανεὶς πὼς ὅλες οἱ εὐαίσθητες — πολιτικὰ — καρδιὲς σὲ ὅλες τὶς δυτικὲς χῶρες, σ' αὐτὰ τὰ δέκα χρόνια τοῦ τσεχικοῦ χειμώνα, ποὺ ἀκολούθησαν τὸν βίαιο τερματισμὸ τῆς τσεχικῆς ἀνοίξεως τοῦ '68, δὲν ἔκαναν τίποτ' ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ θρηνοῦν τὴν ἀπώλεια τοῦ σοσιαλισμοῦ μὲ ἀνθρώπινο πρόσωπο, ποὺ πῆγε νὰ γεννηθεῖ στὴν Τσεχοσλοβακία τοῦ Ντοῦμπτσεκ καὶ βρῆκε τόσο πικρὸ τέλος.

Πραγματικά, ὅλοι, ἀκόμη καὶ οἱ πιὸ ἀμείλικτοι πολέμιοι τοῦ σοσιαλισμοῦ, δὲν παρέλειψαν ποτέ, δέκα χρόνια τώρα, νὰ χύνουν δάκρυα γιὰ τὸν τερματισμὸ τοῦ τσεχικοῦ πολιτικοῦ πειράματος ἐνῶ ταυτόχρονα δὲν ἔπαυαν νὰ διαδηλώνουν τὴν ἀντίθεσή τους γιὰ τὸ πείραμα ποὺ συντελεῖται σὲ πολλὲς εὐρωπαϊκὲς χῶρες ἀπὸ τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα ποὺ ἔχουν τὸν τίτλο τοῦ εὐρωκομμουνισμοῦ καὶ γραμμένα στὴ σημαία τους πολλὰ ἀπὸ τὰ αἰτήματα ποὺ χαρακτήριζαν τὴν Ἄνοιξη τῆς Πράγας.

Ἀλλά, τελικά, ἡ εὐγένεια δημιουργεῖ ὑποχρεώσεις: πολλοὶ ἀπὸ τοὺς εὐφυέστερους νοσταλγοὺς τῆς τσεχικῆς ἀνοίξεως στὸ τύπο τῶν δυτικῶν χωρῶν ὑποχρεώθηκαν, στὴ φετεινὴ δέκατη ἐπέτειο, νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν ἐσωτερικὴ σχέση ποὺ συνδέει τὸ κίνημα, τοῦ λεγόμενου εὐρωκομμουνισμοῦ μὲ τὴν ἀνανέωση τῆς σοσιαλιστικῆς θεωρίας καὶ πρακτικῆς ποὺ πῆγε νὰ προσφέρει ἡ Τσεχοσλοβακία. Κι' ἴσως αὐτὴ ἡ ἀναγνώριση νὰ εἶναι ἡ μεγαλύτερη προσφορὰ ποὺ μποροῦσε νὰ ἀφήσει τὸ χαμένο χαμόγελο τῆς Πράγας τοῦ 68.

Τὸ μεγάλο τόλμημα πραγματοποίησε ἕνας δημοσιογράφος τοῦ κύρους τοῦ Τέο Ζόμμερ, ἀρχισυντάκτη τοῦ γερμανικοῦ «Ντὶ Τσάϊτ». Σὲ ἄρθρο του δημοσιευμένο στὴν ἀμερικανικὴ ἐπιθεώρηση «Νιουζγιούηκ» ὁ Τέο Ζόμμερ διατυπώνει τοὺς ὅρους τῆς ἐξισώσεως ἀνάμεσα στὸν τσεχικὸ «σοσιαλισμὸ μὲ ἀνθρώπινο πρόσωπο» καὶ «στὸ φαινόμενο ποὺ ὀνομάστηκε εὐρωκομμουνισμός». Ὅταν τὰ φῶτα ἔσβησαν στὴν Πράγα, τὰ δυτικοευρωπαϊκὰ κομμουνιστικὰ κόμματα σήκωσαν τὴν πεσμένη δάδα, λέει ὁ Δυτικογερμανὸς δημοσιογράφος.

Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο προσεγγίζει αὐτὸ τὸ διπλὸ φαινόμενο προαναγγέλλει μιὰν ἀλλαγὴ στάσεως ἐκ μέρους ὁρισμένων— τουλάχιστον — δυτικοευρωπαϊκῶν δημοκρατικῶν κύκλων ἀπέναντι στὰ κόμματα τοῦ εὐρωκομμουνισμοῦ; Κι' ἂν συμβαίνει αὐτό, ποιὲς εἶναι οἱ αἰτίες ποὺ τὸ προκαλοῦν καὶ ποιὲς θὰ εἶναι οἱ ἐπιπτώσεις του;

Ὁ Δυτικογερμανὸς δημοσιογράφος ἀπαριθμεῖ τὰ κύρια γεγονότα, ποὺ ἀκολούθησαν τὴν εἰσοβολὴ τῶν τάνκς καὶ ἔκαναν τὰ δυτικοευρωπαϊκὰ κομμουνιστικὰ κόμματα νὰ διαχωρίσουν τὶς εὐθύνες τους ἀπὸ τὴν ἐρμηνεία τοῦ μαρξισμοῦ ποὺ ἔδωσαν, μὲ τὴν πράξη τους τοῦ Αὐγούστου 1968, οἱ χῶρες τοῦ συμφώνου τῆς Βαρσοβίας, ποὺ πῆραν μέρος στὴν ἐπέμβαση:.

Καταδίκασαν δημόσια καὶ ἀπερίφραστα τὴν ἐνέργεια τῆς Μόσχας. Ὅσο περισσότερο προσπαθοῦσε ὁ Λεονὶντ Μπρέζνιεφ νὰ τὰ ἐπαναφέρει στὴν παλιὰ τροχιά, τόσο καὶ γίνονταν τὰ κόμματα αὐτὰ περισσότερο ἐπαναστατημένα, μὲ μεγαλύτερη ἀνεξαρτησία σκέψης καὶ μὲ μεγαλύτερη κριτικὴ διάθεση ἔναντι τοῦ Κρεμλίνου.

Ἀντιστάθηκαν στὴν προσπάθεια τοῦ Κρεμλίνου νὰ ἀνακτήσει τὸν ἔλεγχό του πάνω στὰ κόμματα αὐτά, τόσο στὴ διεθνῆ διάσκεψη τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων, τοῦ 1969, ὅσο καὶ στὴν τελευταία διάσκεψη ποὺ συνῆλθε τὸ 1976 στὸ Ἀνατολικὸ Βερολῖνο.

Ὁ Σαντιάγκο Καρίγιο καὶ ὁ Ἐνρῖκο Μπερλίνγκουερ, οἱ δύο σημαντικότεροι ἐκπρόσωποι τοῦ εὐρωκομμουνιστικοῦ ρεύματος, προχώρησαν ὡς τὸ σημεῖο νὰ διακηρύξουν ὁ μὲν πρῶτος πὼς τὸ παγκόσμιο κομμουνιστικὸ κίνημα δὲν ἔχει πιὰ τὸ Βατικανὸ του καὶ τὸν Πάπα του, ὁ δὲ δεύτερος πὼς ἡ Ἰταλία εἶναι ἀσφαλέστερη πίσω ἀπὸ τὴν ἀσπίδα τοῦ ΝΑΤΟ.

Τὸ συμπέρασμα ποὺ βγάζει ὁ Ζόμμερ ἀπὸ αὐτὰ τὰ γεγονότα εἶναι πὼς «οἱ εὐρωκομμουνιστὲς ξεκίνησαν μὲ τὸ νὰ ὑπερασπιστοῦν τὸν Ντοῦμπτσεκ, καὶ τελικὰ πῆγαν πολὺ πιὸ μακρυὰ ἀπὸ αὐτόν». Εἶναι φανερό, πὼς ὁ Δυτικογερμανὸς δημοσιογράφος, πάει, κι' αὐτὸς ἐπίσης, πολὺ πιὸ μακριὰ ἀπὸ ὅσο πῆγε ὁποιοσδήποτε δυτικὸς σχολιαστὴς στὸ διπλὸ πρόβλημα τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τοῦ εὐρωκομμουνισμοῦ: Ξεκίνησε νὰ ὑπερασπιστεῖ κι' αὐτὸς τὸν Ντοῦμπτσεκ καὶ ἔφτασε νὰ γίνει ὁ ἔνθερμος ὑποστηρικτὴς τῶν δυτικοευρωπαϊκῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων.

Ὡς τώρα, ἡ ἐναντίον τοῦ εὐρωκομμουνισμοῦ ἐπιχειρηματολογία τῶν δυτικῶν πολιτικῶν ἀπὸ τὸν Κίσσινγκερ καὶ τὸν Κάρτερ ὡς τὸν Ζὰκ Σιράκ ἢ καὶ τὸν ἴδιο τὸν Ζισκάρ, στηριζόταν στὴν «ἀνειλικρίνεια» ποὺ πιθανότατα ἔκρυβαν αὐτὰ τὰ κόμματα. Στὰ λόγια διακήρυσσ